

Abraham insisted that Isaac should not marry a Canaanite. What about today? Is it safe to worship with Canaanites?

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Chayei Sarah (חיי שרה | Sarah's life)
- Torah: Genesis 23:1-25:18
- Haftarah: 1 Kings 1:1-31
- Gospel: Matthew 2:1-23

The Canaanites

Abraham warned Eliezer not to seek a bride for Isaac from among the Canaanite women. Abraham knew that the Canaanites were destined to be ejected from the land and erased from history. He did not think it prudent that his seed, to whom God had promised the land, should intermarry with a race from whom the land was to be taken. The midrash imagines Abraham reasoning: "My son is blessed, and the accursed cannot unite with the blessed."

In today's world, there are no Canaanites. The Canaanites ceased to be an identifiable people group long ago. Nevertheless, the warning still has relevance for our outreach efforts today. The Canaanite religion became a toxic poison for the children of Israel, seducing them into idolatry and syncretism. Likewise, we must not bring the religion of Canaan into the house of Abraham. In our zeal to make converts, we should not allow the idolatrous world to exercise its influence over the Assembly of Messiah:

Do not be bound together with unbelievers; for what partnership have righteousness and lawlessness, or what fellowship has light with darkness? ... What has a believer in common with an unbeliever? Or what agreement has the temple of God with idols? For we are the temple of the living God. (2 Corinth 6:14–16)

On the other hand, the disciple of Yeshua should have no hesitation about reaching out to the godless, the wicked, the secular, or the idolater. The transforming power of the gospel is not limited by ethnic or sociological boundaries. The good news taught by our Messiah can transform even the most reprehensible idolater into a worthy spiritual bride, sanctified "by the washing of water with the word, that He might present to Himself the church in all her glory, having no spot or wrinkle or any such thing; but that she would be holy and blameless" (Ephesians 5:26–27).

Abraham stond erop dat Isaac geen Kanaänitische zou trouwen. Hoe is dat vandaag? Is het veilig om met Kanaänieten te aanbidden?

TORAH GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Chayei Sarah (חיי שרה | Sara's leven)
- Thora: Genesis 23:1-25:18
- Haftara: 1 Koningen 1:1-31
- Evangelie: Matteüs 2:1-23

De Kanaänieten

Abraham waarschuwde Eliezer om voor Isaak geen bruid te zoeken uit de Kanaänitische vrouwen. Abraham wist dat de Kanaänieten bestemd waren om uit het land geworpen te worden en uit de geschiedenis gewist. Hij dacht niet dat het verstandig was dat zijn zaad, aan wie God het land had beloofd, zou huwen met een ras van wie het land zou worden afgenomen. De midrasj verbeeldt Abrahams redenering: "Mijn zoon is gezegend, en de vervloekte is niet verenigbaar met de gezegende." In de wereld van vandaag zijn er geen Kanaänieten. De Kanaänieten hielden lang geleden op een identificeerbare groep mensen te zijn. Toch is de waarschuwing nog steeds relevant voor onze evangelisatie inspanningen van vandaag. De Kanaänitische religie werd een giftig gif voor de kinderen van Israël, dat hen tot afgoderij en versmelten van religies verleide. Ook wij moeten de religie van Kanaän niet in het huis van Abraham brengen. In onze ijver om bekeerlingen te maken, moeten we niet toestaan dat de afgodische wereld haar invloed op de Vergadering van de Messias uitoefent:

Vorm geen ongelijk span met de ongelovigen; want wat heeft gerechtigheid met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft licht met de duisternis? ... Wat heeft een gelovige gemeen met een ongelovige? Of wat heeft de tempel Gods met afgoden? Want wij zijn de tempel van de levende God. (2 Kor. 6:14-16)

Aan de andere kant moet de discipel van Yeshua niet aarzelen m.b.t. het bereiken van de goddeloze, de seculiere of de afgodendienaar. De transformerende kracht van het evangelie wordt niet beperkt door etnische of sociologische grenzen. Het goede nieuws onderwezen door onze Messias kan zelfs de meest verwerpelijke afgodendienaar veranderen tot een waardige geestelijke bruid, geheiligd "door het waterbad met het woord, opdat Hij de kerk voor Zich kan stellen in al haar glorie, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks; maar dat zij heilig en onberispelijk zou zijn" (Efeziërs 5: 26-27).

Yeshua's disciples needed to learn this lesson before they could be effective apostles. Two incidents from the New Testament illustrate the matter: the story of Yeshua's encounter with the Samaritan woman (John 4) and the story of the Peter's encounter with Cornelius the centurion (Acts 10).

The story of the Master's encounter with the Samaritan woman in John 4 reminds readers that, in those days, "Jews had no dealings with Samaritans" (John 4:9). The Jewish people of the day considered Samaritans as the equivalent of Canaanites, but the Master shoved aside the conventional prejudices and engaged the Samaritan woman in conversation. His example opened the way for His disciples to present the gospel to the Samaritan people.

The story of Peter and Cornelius opened the scope of the gospel message even wider. Peter deemed Gentiles as outside the purview of God's redemption. He regarded them as "Canaanites," so to speak, in that he had never imagined taking the message of the gospel directly to non-Jews. He misunderstood the commission to go to all nations as a reference to the Jewish people and converts to Judaism scattered among the nations, but the vision of the sheet let down from heaven reoriented Peter's thinking. The gospel is sufficient to save even the Gentiles.

Yeshua's discipelen moesten deze les leren voordat ze effectieve apostelen konden zijn. Twee incidenten uit het Nieuwe Testament illustreren dit: het verhaal van Yeshua's ontmoeting met de Samaritaanse vrouw (Johannes 4) en het verhaal van het Petrus' ontmoeting met Cornelius, de hoofdman (Hand. 10).

Het verhaal van de ontmoeting van de Meester met de Samaritaanse vrouw in Johannes 4 herinnert de lezers eraan dat, in die dagen, "Joden geen omgang hadden met Samaritanen" (Johannes 4:9). Het Joodse volk van toen beschouwden Samaritanen als het equivalent van de Kanaänieten, maar de Meester schoof de conventionele vooroordelen terzijde en betrok de Samaritaanse vrouw in een gesprek. Zijn voorbeeld opende de weg voor Zijn discipelen om het evangelie aan het Samaritaanse volk te presenteren.

Het verhaal van Petrus en Cornelius vergrootte het bereik van de boodschap van het evangelie nog. Petrus achte heidenen buiten het gezichtsveld van Gods verlossing. Hij beschouwde hen als "Kanaänieten," 'bij wijze van spreken, omdat hij nooit had gedacht de boodschap van het evangelie rechtstreeks aan niet-joden te brengen. Hij begreep de opdracht om naar alle volken verkeerd als een verwijzing naar het Joodse volk en bekeerlingen tot het jodendom, verstrooid onder de volkeren; maar het visioen van het laken dat neergelaten werd uit de hemel heroriënteerde Petrus' denken. Het evangelie volstaat om zelfs de heidenen te redden.